

F. t. l. vedr. finansiel virksomhed m.v.

porter til Finanstilsynet. Virksomheden skal også have en god administrativ og regnskabsmæssig praksis. Vedtægterne skal angive indskydernes rettigheder og forpligtelser samt indeholde regler om virksomhedens organisation og ledelse m.v. og om midlernes anbringelse.

Til nr. 39

Det foreslås, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om minimumskrav til indholdet af kontrakter med et forsikringsselskab for særlige risikoafdækningsvirksomheder. Kravene vil blive fastlagt i overensstemmelse med internationale regler og vil blive drøftet med branchen. Finanstilsynet vil på den baggrund fastsætte nærmere regler bl.a. om, at forpligtelserne ifølge genforsikringskontrakterne skal modsvare værdi og løbetid af de obligationer, som risikoafdækningsvirksomheden har udstedt. Endvidere vil det blive fastlagt, at forpligtelserne ifølge genforsikringskontrakterne går forud for obligationsejernes krav på tilbagebetaling.

Til nr. 40

Det foreslåede *stk. 4* fastslår kriterierne for Finanstilsynets prioritering af sine ressourcer på området for tilsynsvirksomhed. Efter bestemmelsens 2. pkt. er det Finanstilsynets direktion, som fremover har ansvaret for tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden. Da der således ikke vil være instruktionsbeføjelse fra økonomi- og erhvervsministeren for så vidt angår tilsynsvirksomheden, er det væsentligt at skabe klarhed for både Finanstilsynet og omverdenen over, hvad Finanstilsynets indsats i forbindelse med tilsynsvirksomheden skal bestå i.

Der er to overordnede kriterier for prioriteringen. Det ene er, at tilsynsindsatsen på et område skal stå i forhold til risikoen for lovovertrædelser. En forhøjet risiko kan eksempelvis skyldes teknisk kompliceret regulering, en generel erfaring hos Finanstilsynet for, at der ofte sker overtrædelser af de pågældende regler eller en konkret erfaring med overtrædelser i bestemte virksomheder eller typer af virksomheder. Som eksempler kan nævnes nye regelsæt, hvor der ofte er en vis gennemførelsestid i virksomhederne.

Det andet overordnede kriterium er, at tilsynsindsatsen på et område skal stå i forhold til en eventuel lovovertrædelses skadevirkning for dem, som reglerne tilsigter at beskytte. Det, som reglerne i den finansielle lovgivning oftest tilsigter at beskytte, er de økonomiske interesser for den pågældende virksomheds indskydere, investorer, obligationsejere, forsikrede eller andre kunder, eller mere indirekte for den finan-

sielle stabilitet eller andre samfundsmæssige forhold. De nævnte andre samfundsmæssige forhold kan eksempelvis være inden for områder som indsats mod hvidvask og terrorfinansiering.

Finanstilsynet behandler ikke sager om enkelte kunders forhold til en finansiel virksomhed. Selv om skadevirkningen af en lovovertrædelse i relation til en enkelt kunde kan være forholdsvis stor, skal det være den generelle skadegørende effekt, som skal være rettesnor ved prioritering af tilsynsindsatsen.

At tilsynsindsatsen skal prioriteres, indebærer ikke, at der er områder af den finansielle lovgivning, som Finanstilsynet ikke skal påse. På de områder, hvor risikoen for eller skadevirkningen af en lovovertrædelse vurderes at være relativt lav, kan tilsynet i stedet anvende mindre effektive, men også mindre ressourcerekrævende tilsynsinstrumenter, så som stikprøvevise kontroller eller kontroller, som gennemføres, når Finanstilsynet eksempelvis alligevel er på undersøgelse af for forholdet relevante områder i de finansielle virksomheder.

Hvor risikoen for skadevirkning vurderes at være meget lav, kan Finanstilsynet vælge, at området ikke løbende påses, men at man alene vil forlade sig på anmeldelser og andre oplysninger, der fremsendes til Finanstilsynet.

Med det foreslåede *stk. 4, 2. pkt.*, fastslås, at det er Finanstilsynets direktion, som har ansvaret for tilsynsvirksomhedens tilrettelæggelse.

Dermed er det ikke længere økonomi- og erhvervsministeren, som har instruktionsbeføjelse vedrørende tilrettelæggelsen af tilsynet. Økonomi- og erhvervsministeren vil som hidtil have instruktionsbeføjelse over for Finanstilsynet, når det drejer sig om andet end tilrettelæggelse af tilsynsvirksomhed, nemlig primært reguleringsvirksomhed og opgaver udenfor sædvanlig tilsynsvirksomhed, nemlig krisehåndtering. På området for den konkrete tilsynsvirksomhed er det fortsat de to råd – Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet – som er de overordnede instanser, bortset fra sager om god skik. Her er det økonomi- og erhvervsministeren, som har instruktionsbeføjelsen.

Der henvises i øvrigt til redegørelsen under de almindelige bemærkninger.

Til nr. 41

Ændringen er en konsekvens af den nye markedsføringslov nr. 1389 af 21. december 2005, hvis § 20, stk. 1, svarer til § 13, stk. 1, i den tidligere markedsføringslov, og af lov nr. 538 af 8. juni 2006 (Politio- og domstolsreform), der med virkning fra den 1. januar